

SOSYAL POLİTİKA

Sosyal politikanın ortaya çıkışına yol açan ilk olay **FRANSIZ İHTİLALİ** ve ihtilal sonrasında düşünce ortamıyken diğeri **SANAYİ DEVRİMİ**dir.

ÖZEL OLARAK KORUNMASI GEREKEN KESİMLER: çocuklar, yaşlılar, tüketiciler, özürllüer, eski hükümlüler, gençler, kadınlar, göçmenler...

Sosyal politikanın ilk ve en genel hedefi, refah seviyesinin yükseltilmesi ve refahın toplumsallaşmasıdır.

Sosyal politikanın temel hedefleri; sosyal refahın sağlanması ve geliştirilmesi ve sosyal adaletin sağlanmasıdır.

ULUSLARARASI SOSYAL POLİTİKA ARAYIŞLARINA YÖNELİK İLK ADIMLAR, İngiltere’de Robert Owen’in 1830-1840, Fransa’da Daniel Le Grand’ın 1840-1855 yılları arasındaki çabaları ile atılmıştır.

LONCA: Aynı bölgede yaşayan esnaf ve zanaatkârların örgütlendiği Orta Çağ üretim ve iş gücü yapısının temelini oluşturan meslek organizasyonları.

SANAYİ DEVRİMİNE ZEMİN OLUŞTURAN UNSURLAR:

- 1- Haçlı Seferleri
- 2- Coğrafi Keşifler
- 3- Rönesans ve Reform Hareketleri

*İşçiler açısından birleşme hakkı ilk olarak **İNGİLTERE**’de yasal olarak tanınmıştır.*

1952 yılında **ilk işçi sendikası konfederasyonu olan Türk-İş** (Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu) kuruldu.

SPENCER VE MALTHUS, fakirlere yapılacak yardımları reddederek, toplumsal yaşama uyum sağlayamayanların yok olmasını ifade eden “**DOĞAL AYIKLANMA**” sürecini savunurlar.

TAM İSTİHDAM durumunda ekonominin mevcut üretim potansiyelinden tam olarak yararlanılmaktadır. Başka bir ifadeyle, ekonomide atıl ya da çalışmayan kapasite bulunmamaktadır.

AKTİF İSTİHDAM POLİTİKALARI, emek arzı ve talebi açısından işsizliğin sebeplerini ortadan kaldırmaya çalışan ve genellikle belirli grupların hedeflendiği politikalarıdır.

Ana ücret, kök ücret veya çıplak ücret olarak da adlandırılan **ÜCRET HADDİ**; emeğin belirli bir zaman veya üretim birimi başına elde ettiği para miktarını ifade etmekte.

Bir ekonomide belirli bir dönemde üretilen millî gelirin kişiler, aileler ya da nüfus grupları arasındaki dağılımı kişisel gelir dağılımı olarak adlandırılmakta.

BİRİNCİL GELİR DAĞILIMI: Üretim sürecine katılan üretim faktörleri tarafından yaratılan gelirin serbest piyasa ekonomisine hiçbir müdahale olmaksızın dağılımı.

İKİNCİL GELİR DAĞILIMI: Devletin belirli bir dönem içerisinde serbest piyasada oluşan gelire çeşitli yollarla müdahale etmesi sonucu oluşan gelir dağılımı.

GELİR DAĞILIMI POLİTİKA ARAÇLARI:

1. İşgücü piyasaları ve ücret politikaları
2. Fiyat politikası
3. Gelir politikası
4. Servet politikası
5. Maliye politikası
6. Eğitim politikası
7. Sosyal güvenlik politikası

Cumhuriyet öncesi dönemde sosyal politikaları belirleyen unsurlar: Vakıflar, aileler, loncalar ve Ahi teşkilatları.

SEFALET ÜCRETİ: Emek sahiplerinin elde ettiği ücret gelirin temel ihtiyaçlar düzeyini karşılamakta yeterli olmadığı en düşük ücret düzeyi.

Çalışma Ekonomisi; üretim faktörü olarak insanı ele alan, işgücü piyasasında istihdam ve ücret konularını inceleyen bilim dalı.

KEYNES, liberal bir iktisatçı olmasına karşın, **1936 yılında yazdığı "İstihdam, Faiz ve Paranın Genel Teorisi"** adlı eserinde, klasik iktisat anlayışına önemli eleştiriler getirmiş ve liberal çizgiden ödünler vermiş.

Refah Devleti: Piyasa dengesizliklerinden oluşan eşitsizlikleri gidererek, sosyal adalet hedefine uygun ve sosyal amaçlarla uyumlu müdahalelerde bulunan devlet anlayışı.